

¹Aber der König Salomo liebte viel ausländische Weiber: Die Tochter Pharaos und moabitische, ammonitische, edomitische, sidonische und hethitische,² von solchen Völkern, davon der HERR gesagt hatte den Kindern Israel: Gehet nicht zu ihnen und laßt sie nicht zu euch kommen; sie werden gewiß eure Herzen neigen ihren Göttern nach. An diesen hing Salomo mit Liebe.³ Und er hatte siebenhundert Weiber zu Frauen und dreihundert Keksweiber; und seine Weiber neigten sein Herz.⁴ Und da er nun alt war, neigten seine Weiber sein Herz den fremden Göttern nach, daß sein Herz nicht ganz war mit dem HERRN, seinem Gott, wie das Herz seines Vaters David.⁵ Also wandelte Salomo Asthoreth, der Göttin derer von Sidon, nach und Milkom, dem Greuel der Ammoniter.⁶ Und Salomo tat, was dem HERRN übel gefiel, und folgte nicht gänzlich dem HERRN wie sein Vater David.⁷ Da baute Salomo eine Höhe Kamos, dem Greuel der Moabiter, auf dem Berge, der vor Jerusalem liegt, und Moloch, dem Greuel der Ammoniter.⁸ Also tat Salomo allen seinen Weibern, die ihren Göttern räucherten und opferten.⁹ Der HERR aber ward zornig über Salomo, daß sein Herz von dem HERRN, dem Gott Israels, abgewandt war, der ihm zweimal erschienen war¹⁰ und ihm solches geboten hatte, daß er nicht andern Göttern nachwandelte, und daß er doch nicht gehalten hatte, was ihm der HERR geboten hatte.¹¹ Darum sprach der HERR zu Salomo: Weil solches bei dir geschehen ist, und hast meinen Bund und meine Gebote nicht gehalten, die ich dir geboten

¹وَأَحَبَّ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ نِسَاءً غَرِيبَةً كَثِيرَةً مَعَ يَبْتِ فِرْعَوْنَ، مُوَابِيَّاتٍ وَعَمُّونِيَّاتٍ وَأَدُومِيَّاتٍ وَصِيدُونِيَّاتٍ وَحِثِّيَّاتٍ مِنَ الْأَمَمِ الَّذِينَ قَالَ عَنْهُمْ الرَّبُّ لِيْنِي إِسْرَائِيلُ، لَا تَدْخُلُونَ إِلَيْهِمْ وَهُمْ لَا يَدْخُلُونَ إِلَيْكُمْ، لِأَنَّهُمْ يُمِيلُونَ قُلُوبَكُمْ وَرَاءَ آلِهَتِهِمْ. فَالْتَصَقَ سُلَيْمَانُ بِهِؤُلَاءِ بِالْمَحَبَّةِ.³ وَكَانَتْ لَهُ سَبْعُ مِئَةٍ مِنَ النِّسَاءِ السَّيِّدَاتِ، وَثَلَاثُ مِئَةٍ مِنَ السَّرَارِيِّ. فَأَمَالَتْ نِسَاؤُهُ قَلْبَهُ.⁴ وَكَانَ فِي رَمَانٍ شَيْخُوحةً سُلَيْمَانُ أَنَّ نِسَاءَهُ أَمَلْنَ قَلْبَهُ وَرَاءَ إِلَهَةٍ أُخْرَى، وَلَمْ يَكُنْ قَلْبُهُ كَامِلًا مَعَ الرَّبِّ إِلَهِهِ كَقَلْبِ دَاوُدَ أَبِيهِ.⁵ فَذَهَبَ سُلَيْمَانُ وَرَاءَ عَشُشُورَتِ إِلَهَةِ الصِّيدُونِيِّينَ وَمَلَكُومِ رَجُوسِ الْعَمُّونِيِّينَ. وَعَمِلَ سُلَيْمَانُ السَّرَّ فِي عَيْتِي الرَّبِّ، وَلَمْ يَتَّبِعِ الرَّبَّ تَمَامًا كَدَاوُدَ أَبِيهِ.⁷ حِينَئِذٍ بَنَى سُلَيْمَانُ مُزْتَفَعَةً لِكُمُوشَ رَجُوسِ الْمُوَابِيَّينَ عَلَى الْجَبَلِ الَّذِي ثُجَاهَ أُورُشَلِيمَ، وَلِمَوْلَكَ رَجُوسِ يَبِي عَمُّونَ.⁸ وَهَكَذَا فَعَلَ لِجَمِيعِ نِسَائِهِ الْغَرِيبَاتِ اللَّوَاتِي كُنَّ يُوقِدْنَ وَيَذْبَحْنَ لِأِلِهَتِهِنَّ.⁹ فَغَضِبَ الرَّبُّ عَلَى سُلَيْمَانٍ لِأَنَّ قَلْبَهُ مَالَ عَنِ الرَّبِّ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ الَّذِي تَبَرَّأَ لَهُ مَرَّتَيْنِ،¹⁰ وَأَوْضَاهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ أَنْ لَا يَتَّبِعِ إِلَهَةً أُخْرَى. فَلَمْ يَحْفَظْ مَا أَوْصَى بِهِ الرَّبُّ.¹¹ فَقَالَ الرَّبُّ لِسُلَيْمَانٍ، مِنْ أَجْلِ أَنَّ ذَلِكَ عِنْدَكَ، وَلَمْ تَحْفَظْ عَهْدِي وَفَرَائِضِي الَّتِي أَوْصَيْتُكَ بِهَا، فَإِنِّي أَمَرُّقُ الْمَمْلَكَةَ عَنْكَ تَمَرِيقًا وَأَعْطِيهَا لِعَبْدِكَ.¹² إِلَّا أَنِّي لَا أَفْعَلُ ذَلِكَ فِي أَبْنَائِكَ، مِنْ أَجْلِ دَاوُدَ أَبِيكَ، بَلْ مِنْ يَدِ ابْنِكَ أَمَرُّقُهَا.¹³ عَلَى أَنِّي لَا أَمَرُّقُ مِنْكَ الْمَمْلَكَةَ كُلَّهَا، بَلْ أُعْطِي سِنطًا وَاجِدًا لِبْنِكَ، لِأَجْلِ دَاوُدَ عَبْدِي، وَلِأَجْلِ أُورُشَلِيمَ الَّتِي اخْتَرْتُهَا.¹⁴ وَأَقَامَ الرَّبُّ حَصْمًا لِسُلَيْمَانٍ، هَدَدَ الْأَدُومِيِّ كَانَ مِنْ تَسْلِ الْمَلِكِ فِي أَدُومَ.¹⁵ وَخَدَتْ لَمَّا كَانَ دَاوُدَ فِي أَدُومَ، عِنْدَ ضَعُودِ يُوَابَ رَئِيسِ الْجَيْشِ لِدِفْنِ الْقَتْلَى، وَصَرَبَتْ كُلَّ ذَكَرٍ فِي أَدُومَ.¹⁶ لِأَنَّ يُوَابَ وَكُلَّ إِسْرَائِيلَ أَقَامُوا هُنَاكَ سِتَّةَ أَشْهُرٍ حَتَّى أَفْتَوْا كُلَّ ذَكَرٍ فِي أَدُومَ.¹⁷ أَنَّ هَدَدَ هَرَبَ هُوَ وَرَجُلَا أَدُومِيَّوْنَ مِنْ عَيْدِ أَبِيهِ مَعَهُ لِيَأْتُوا مُضِرَّ. وَكَانَ هَدَدُ غُلَامًا ضَعِيرًا.¹⁸ وَقَامُوا مِنْ مِذْيَانَ وَأَتَوْا إِلَى قَارَانَ وَأَخَذُوا مَعَهُمْ رَجُلًا مِنْ قَارَانَ وَأَتَوْا إِلَى مُضَرَ إِلَى فِرْعَوْنَ مَلِكِ مُضَرَ، فَأَعْطَاهُ بَيْتًا وَعَيَّنَ لَهُ طَعَامًا وَأَعْطَاهُ إِرْضًا.¹⁹ فَوَجَدَ هَدَدُ نِعْمَةً فِي عَيْتِي فِرْعَوْنَ جِدًّا، وَرَوَّجَهُ أُخْتُ امْرَأَتِهِ أُخْتُ تَحْفَيْسَ الْمَلِكَةِ.²⁰ فَوَلَدَتْ لَهُ أُخْتُ تَحْفَيْسَ جَنُوتَ ابْنَهُ، وَقَطَمَتْهُ تَحْفَيْسُ فِي وَسْطِ بَيْتِ

habe, so will ich auch das Königreich von dir reißen und deinem Knecht geben.¹² Doch bei deiner Zeit will ich's nicht tun um deines Vaters David willen; sondern von der Hand deines Sohnes will ich's reißen.¹³ Doch ich will nicht das ganze Reich abreißen; einen Stamm will ich deinem Sohn geben um Davids willen, meines Knechtes, und um Jerusalems willen, das ich erwählt habe.¹⁴ Und der HERR erweckte Salomo einen Widersacher, Hadad, den Edomiter, vom königlichen Geschlecht in Edom.¹⁵ Denn da David in Edom war und Joab, der Feldhauptmann, hinaufzog, die Erschlagenen zu begraben, schlug er was ein Mannsbild war in Edom.¹⁶ (Denn Joab blieb sechs Monate daselbst und das ganze Israel, bis er ausrottete alles, was ein Mannsbild war in Edom.)¹⁷ Da floh Hadad und mit ihm etliche Männer der Edomiter von seines Vaters Knechten, daß sie nach Ägypten kämen; Hadad aber war ein junger Knabe.¹⁸ Und sie machten sich auf von Midian und kamen gen Pharan und nahmen Leute mit sich aus Pharan und kamen nach Ägypten zu Pharao, dem König in Ägypten; der gab ihm ein Haus und Nahrung und wies ihm ein Land an.¹⁹ Und Hadad fand große Gnade vor dem Pharao, daß er ihm auch seines Weibes Thachpenes, der Königin, Schwester zum Weibe gab.²⁰ Und die Schwester der Thachpenes gebar ihm Genubath, seinen Sohn; und Thachpenes zog ihn auf im Hause Pharaos, daß Genubath war im Hause Pharaos unter den Kindern Pharaos.²¹ Da nun Hadad hörte in Ägypten, daß David entschlafen war mit seinen

فِرْعَوْنَ. وَكَانَ جُنُوبٌ فِي بَيْتِ فِرْعَوْنَ بَيْنَ بَنِي فِرْعَوْنَ.²¹ فَسَمِعَ هَدَدُ فِي مِصْرَ أَنَّ دَاوُدَ قَدْ اصْطَلَجَ مَعَ أَبَائِهِ، وَأَنَّ بُوَابَ رَئِيسِ الْجَيْشِ قَدْ مَاتَ. فَقَالَ هَدَدُ لِفِرْعَوْنَ، أَطْلِفْنِي إِلَى أَرْضِي. فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ، مَاذَا أَعُوزُكَ عِنْدِي حَتَّى إِنَّكَ تَطْلُبُ الدَّهَابَ إِلَى أَرْضِكَ. فَقَالَ، لَا شَيْءَ، وَإِنَّمَا أَطْلِفْنِي.²³ وَأَقَامَ اللَّهُ لَهُ حَصْماً آخَرَ زُرُونَ بَنَ أَلِيدَاعَ الَّذِي هَرَبَ مِنْ عِنْدِ سَيِّدِهِ هَدَدَ عَزَرَ مَلِكَ صُوءَةَ، فَجَمَعَ إِلَيْهِ رِجَالاً قِصَارَ رَئِيسِ غَزَاةٍ عِنْدَ قَتْلِ دَاوُدَ إِثْنَاهُمْ. فَانْطَلَقُوا إِلَى دِمَشْقَ وَأَقَامُوا بِهَا وَمَلَكَوا فِي دِمَشْقَ.²⁵ وَكَانَ حَصْماً لِإِسْرَائِيلَ كُلَّ أَيَّامِ سُلَيْمَانَ مَعَ سَرِّ هَدَدَ. فَكَبَّرَ إِسْرَائِيلَ، وَمَلَكَ عَلَى أَرَامَ. وَبِرُغَامُ بْنُ تَابَاطَ، أَفْرَائِمِيٌّ مِنْ صَرَدَةَ، عَبْدٌ لِسُلَيْمَانَ. وَاسْمُ أُمِّهِ صَرُوعَةُ، وَهِيَ أَرْمَلَةٌ، رَفَعَ يَدَهُ عَلَى الْمَلِكِ.²⁷ وَهَذَا هُوَ سَبَبُ رَفْعِهِ يَدَهُ عَلَى الْمَلِكِ، أَنَّ سُلَيْمَانَ بَنَى الْفَلْعَةَ وَسَدَّ شُقُوقَ مَدِينَةِ دَاوُدَ أَبِيهِ.²⁸ وَكَانَ بِرُغَامُ جَبَّارَ بَاسٍ. فَلَمَّا رَأَى سُلَيْمَانُ الْغَلَامَ أَنَّهُ عَامِلٌ شُغْلاً أَقَامَهُ عَلَى كُلِّ أَعْمَالِ بَيْتِ يُوسُفَ.²⁹ وَكَانَ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ لَمَّا خَرَجَ بِرُغَامُ مِنْ أَوْرُشَلِيمَ أَنَّهُ لَقَاهُ أَجَبَا السَّيْلُونِيُّ النَّبِيُّ فِي الطَّرِيقِ وَهُوَ لَا يَسُرُّ رِذَاءَ جَدِيداً، وَهُمَا وَجَدَهُمَا فِي الْحَقْلِ. فَقَبِضَ أَجَبَا عَلَى الرِّدَاءِ الْجَدِيدِ الَّذِي عَلَيْهِ وَمَرَّقَهُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ قِطْعَةً.³¹ وَقَالَ لِبِرُغَامَ، خُذْ لِنَفْسِكَ عَشَرَ قِطَعٍ، لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هُنَذَا أَمَرْتُ الْمَمْلَكَةَ مِنْ يَدِ سُلَيْمَانَ وَأَعْطَيْكَ عَشْرَةَ أَسْبَاطٍ.³² وَتَكُونُ لَهُ سَبْطٌ وَاجِدٌ مِنْ أَجْلِ عَبْدِي دَاوُدَ وَمِنْ أَجْلِ أَوْرُشَلِيمَ الْمَدِينَةِ الَّتِي اخْتَرْتَهَا مِنْ كُلِّ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ،³³ لِأَنَّهُمْ تَرَكُونِي وَسَجَدُوا لِعَشُورَتِ إِلَهَةِ الصَّيْدُونِيِّينَ وَلِكُمُوشِ إِلَهِ الْمُوَابِيِّينَ وَلِمَلِكُومَ إِلَهِ بَنِي عَمُّونَ، وَلَمْ يَسْلُكُوا فِي طُرُقِي لِيَعْمَلُوا الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْتِي وَفَرَائِصِي وَأَحْكَامِي كَدَاوُدَ أَبِيهِ.³⁴ وَلَا أَخُذُ كُلَّ الْمَمْلَكَةِ مِنْ يَدِهِ، بَلْ أَصَيِّرُهُ رَئِيساً كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ لِأَجْلِ دَاوُدَ عَبْدِي الَّذِي اخْتَرْتُهُ الَّذِي حَفِظَ وَصَايَايَ وَفَرَائِصِي.³⁵ وَأَخُذُ الْمَمْلَكَةَ مِنْ يَدِ ابْنِهِ وَأَعْطَيْكَ إِيَّاهَا أَيَّ الْأَسْبَاطِ الْعَشْرَةِ.³⁶ وَأَعْطَيْكَ ابْنَهُ سَبْطاً وَاحِداً لِيَكُونَ سِرَاجاً لِدَاوُدَ عَبْدِي كُلَّ الْأَيَّامِ أَمَامِي فِي أَوْرُشَلِيمَ الْمَدِينَةِ الَّتِي اخْتَرْتَهَا لِنَفْسِي لِأَصْعَ اسْمِي فِيهَا.³⁷ وَأَخُذْكَ قَتْمُكَ حَسَبَ كُلِّ مَا تَشْتَهِي نَفْسُكَ، وَتَكُونُ مَلِكاً عَلَى إِسْرَائِيلَ.³⁸ فَإِذَا سَمِعْتَ لِكُلِّ مَا أَوْصَيْكَ بِهِ وَسَلَكْتَ فِي طُرُقِي وَفَعَلْتَ مَا هُوَ مُسْتَقِيمٌ

Vätern und daß Joab, der Feldhauptmann, tot war, sprach er zu Pharao: Laß mich in mein Land ziehen!²² Pharao sprach zu ihm: Was fehlt dir bei mir, daß du willst in dein Land ziehen? Er sprach: Nichts; aber laß mich ziehen!²³ Auch erweckte Gott ihm einen Widersacher, Reson, den Sohn Eljadas, der von seinem Herrn, Hadadeser, dem König zu Zoba, geflohen war,²⁴ und sammelte wider ihn Männer und ward ein Hauptmann der Kriegsknechte, da sie David erwürgte; und sie zogen gen Damaskus und wohnten daselbst und regierten zu Damaskus.²⁵ Und er war Israels Widersacher, solange Salomo lebte. Das kam zu dem Schaden, den Hadad tat; und Reson hatte einen Haß wider Israel und ward König über Syrien.²⁶ Dazu Jerobeam, der Sohn Nebats, ein Ephraimiter von Zereda, Salomos Knecht (und seine Mutter hieß Zeruga, eine Witwe), der hob auch die Hand auf wider den König.²⁷ Und das ist die Sache, darum er die Hand wider den König aufhob: da Salomo Millo baute, verschloß er die Lücke an der Stadt Davids, seines Vaters.²⁸ Und Jerobeam war ein streitbarer Mann. Und da Salomo sah, daß der Jüngling tüchtig war, setzte er ihn über alle Lastarbeit des Hauses Joseph.²⁹ Es begab sich aber zu der Zeit, daß Jerobeam ausging von Jerusalem, und es traf ihn der Prophet Ahia von Silo auf dem Wege und hatte einen Mantel an, und waren beide allein im Felde.³⁰ Und Ahia faßte den neuen Mantel, den er anhatte, und riß ihn in zwölf Stücke³¹ und sprach zu Jerobeam: Nimm zehn Stücke zu dir! Denn so spricht der HERR, der Gott Israels: Siehe, ich will

فِي عَيْتِي وَحَفِظْتُ قَرَائِصِي وَوَصَايَايَ كَمَا فَعَلَ دَاوُدُ عِبْدِي، أَكُونُ مَعَكَ وَأُنَبِّئُ لَكَ بَيْتًا أَمِنًا كَمَا بَنَيْتُ لِدَاوُدَ، وَأَعْطَيْكَ إِسْرَائِيلَ.³⁹ وَأَذِلُّ تَسْلَ دَاوُدَ مِنْ أَجْلِ هَذَا، وَلَكِنْ لَا كُلَّ الْأَيَّامِ.⁴⁰ وَطَلَبَ سُلَيْمَانُ قَتْلَ يَرْبَعَامَ، فَقَامَ يَرْبَعَامُ وَهَرَبَ إِلَى مِصْرَ إِلَى شَيْشَقَ مَلِكِ مِصْرَ. وَكَانَ فِي مِصْرَ إِلَى وَفَاةِ سُلَيْمَانَ.⁴¹ وَبَقِيَ أُمُورَ سُلَيْمَانَ وَكُلُّ مَا صَنَعَ وَجَعَلَهُ هِيَ مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ أُمُورِ سُلَيْمَانَ.⁴² وَكَانَتْ الْأَيَّامُ الَّتِي مَلَكَ فِيهَا سُلَيْمَانُ فِي أُورُشَلِيمَ عَلَى كُلِّ إِسْرَائِيلَ أَرْبَعِينَ سَنَةً.⁴³ ثُمَّ اصْطَلَحَ سُلَيْمَانُ مَعَ آبَائِهِ وَدُفِنَ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ أَبِيهِ، وَمَلَكَ رَحْبَعَامُ ابْنَهُ عَوَضًا عَنْهُ.

das Königreich von der Hand Salomos reißen und dir zehn Stämme geben,³² einen Stamm soll er haben um meines Knechtes David willen und um der Stadt Jerusalem willen, die ich erwählt habe aus allen Stämmen Israels,³³ darum daß sie mich verlassen und angebetet haben Asthoreth, die Göttin der Sidonier, Kamos, den Gott der Moabiter, und Milkom, den Gott der Kinder Ammon, und nicht gewandelt haben in meinen Wegen, daß sie täten, was mir wohl gefällt, meine Gebote und Rechte, wie David, sein Vater.³⁴ Ich will aber nicht das ganze Reich aus seiner Hand nehmen; sondern ich will ihn zum Fürsten machen sein Leben lang um Davids, meines Knechtes, willen, den ich erwählt habe, der meine Gebote und Rechte gehalten hat.³⁵ Aus der Hand seines Sohnes will ich das Königreich nehmen und will dir zehn Stämme{~}³⁶ und seinem Sohn einen Stamm geben, auf daß David, mein Knecht, vor mir eine Leuchte habe allewege in der Stadt Jerusalem, die ich mir erwählt habe, daß ich meinen Namen dahin stellte.³⁷ So will ich nun dich nehmen, daß du regierest über alles, was dein Herz begehrt, und sollst König sein über Israel.³⁸ Wirst du nun gehorchen allem, was ich dir gebieten werde, und in meinen Wegen wandeln und tun, was mir gefällt, daß du haltest meine Rechte und Gebote, wie mein Knecht David getan hat: so will ich mit dir sein und dir ein beständiges Haus bauen, wie ich David gebaut habe, und will dir Israel geben³⁹ und will den Samen Davids um deswillen demütigen, doch nicht ewiglich.⁴⁰ Salomo aber trachtete,

Jerobeam zu töten. Da machte sich Jerobeam auf und floh nach Ägypten zu Sisak, dem König in Ägypten, und blieb in Ägypten, bis daß Salomo starb.⁴¹ Was mehr von Salomo zu sagen ist, und alles, was er getan hat, und seine Weisheit, das ist geschrieben in der Chronik von Salomo.⁴² Die Zeit aber, die Salomo König war zu Jerusalem über ganz Israel, ist vierzig Jahre.⁴³ Und Salomo entschlief mit seinen Vätern und ward begraben in der Stadt Davids, seines Vaters. Und sein Sohn Rehabeam ward König an seiner Statt.